

малкѣ-тѣ си печялѣ, дойде при оня имотенъ, едно врѣмя ковачь, помоли го да му зайде нѣкое хылядо за да си оттвori дюкянъ. Съ займены-ты пары, но-вакъ-тѣ като земе да работи на своеѣ главѣ печали и повечко отъ колко-то ако бы работилъ у другого; а пакъ оня, что е зайдаль пары-ты, съ трудъ и пестеніе гы е былъ набралъ, кога-то можаше да потроши всичко, что изработяше. Оттука ся види, че праведно е оня, кой-то е зель на заемъ пары, да плати за тѣхъ нѣчто на оногова, кой-то му е зайдаль; съ тыя пары той печали и то добрѣ печали, зачто-то по-прѣди съ работѣ-тѣ си само ако искарвалъ на день по десять гроша, сега съ займены-ты пары заедно може да печали на день и по двадесять и повече гроша. За това новый майсторъ ся и погажда да плаща на зайдавеца си на годинѣ-тѣ по 10 гр. на примѣръ за всяки сто гроша. Ако оня зайдавецъ дадяше на заемъ само хылядо гр. то на годинѣ зималь бы по сто гр. приходъ — *лихвѣ*. Нѣ той си има и други пары, за това тыя сто гр. спести и гы даде пакъ съ лихвѣ; на края на вторж-тѣ годинѣ займены-ты хылядо гр. ставать 1210 гр. Ако ли си дадяше съ лихвѣ всички-ты си 20.000 гр. па отъ прихода имъ половинѣ-тѣ потрошиаше, а половинѣ-тѣ спестяше, то всякѣ годинѣ главница-та бы му расла съ по 1000 гр.

На оня имотенъ ковачь сынъ-тѣ захванѣль трывовінѣ; ако е уменъ и си стои на думѣ-тѣ, може зѣ на вѣрѣ отъ други трывовцы стокѣ за 50.000 гр. Тривовія-та принася много повече отъ колко-то кога ся даджть пары съ лихвѣ; може да бѣде печаля-та и 20 и 30 и повече на сто, наспротивъ како-то ся прилучи; зачто-то по нѣкога и по четыре и